

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 2.2.2010
SEK(2010) 116 lopullinen

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

**Eurooppa 2020 – julkinen kuuleminen
Ensimmäinen katsaus vastauksiin**

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Eurooppa 2020 – julkinen kuuleminen Ensimmäinen katsaus vastauksiin

Komission 24. marraskuuta 2009 käynnistämä julkinen Eurooppa 2020 -kuuleminen päättyi virallisesti 15. tammikuuta 2010. Sen jälkeen on vielä saatu huomattava määrä vastauksia. Komissio on saanut tähän mennessä reilusti yli **1500 vastausta hyvin monilta eri tahoilta:** jäsenvaltioilta, EU:n ja kansallisen tason järjestöiltä, sekä EU:n että kansallisen tason työmarkkinaosapuolilta, alue- ja paikallisviranomaisilta, elinkeinoelämän ja eri ammattialojen liitoilta, yksittäisiltä yrityksiltä, kansalaisjärjestöiltä, aivoriihiltä, yksittäisiltä tutkijoilta ja lukuisilta Euroopan kansalaisilta. Vastauksia on saatu myös joiltakin EU:n ulkopuolisilta mailta ja sidosryhmiltä.

Monet vastauksista ovat hyvin perusteellisia ja niissä esitetään moninaisia kantoja ja näkemyksiä. Komissio on nähnyt paljon vaivaa analysoidakseen vastaukset, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon, kun komissio laatii ehdotuksensa Eurooppa-neuvostoa varten. Lopullisen analyysin tekeminen vie vielä aikaa, mutta **komission mielestä on tärkeää antaa jo nyt tietoa tärkeimmistä kuulemisessa esiin tulleista trendeistä ennen epävirallista Eurooppa-neuvoston kokousta, joka pidetään 11. helmikuuta.** Tarkempi selvitys julkisen kuulemisen tuloksista annetaan lähiviikkoina.

1. Jäsenvaltiot:

Kaikki jäsenvaltiot ovat osallistuneet kuulemiseen.

Kuulemisasiakirjassa esitetyt ensisijaiset teemat (osaamisella kasvuun, osallistavat yhteiskunnat ja vihreämpi, kilpailukykyinen talous) saavat yleisesti ottaen jäsenvaltioilta laajasti kannatusta. Talouskriisin ja lisääntyvän työttömyyden vuoksi monet jäsenvaltiot korostavat, että on tärkeää pitää Eurooppa 2020 -strategian painopiste (älykkäässä) kasvussa ja työllisyydessä. Noin puolet jäsenvaltioista korostaa erikseen talouden, ympäristöasioiden ja sosiaalikeskeisyyden välisiä yhteyksiä. Monet esittävät sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamista. Eurooppa 2020 -strategian liittäminen paremmin muihin strategioihin (kuten kestävä kehitysstrategia, sosiaalipoliittinen ohjelma, koheesiopolitiikka, energia ja ilmastonmuutos) saa kannatusta.

Monien jäsenvaltioiden mukaan finanssi- ja talouskriisistä johtuva julkisen talouden heikkeneminen on keskeinen kysymys. Siksi investoimista (uusiin) kasvun lähteisiin on tulevana vuosina tarkasteltava julkisen talouden vakauttamisen taustaa vasten.

Monet jäsenvaltiot mainitsevat tehdasteollisuuden tärkeän merkityksen, pk-yritysten vaikutuksen kasvuun ja työllisyyteen, sisämarkkinoiden vahvistamisen sekä rahoitusmarkkinoiden ja makrotalouden vakaudesta huolehtimisen asioina, joihin on syytä kiinnittää enemmän huomiota uudessa strategiassa. Monet haluaisivat myös strategian ulkoista ulottuvuutta vahvistettavan.

Useimmat ovat kriisistä saataviin opetuksiin viitaten sitä mieltä, että hallintotapaa on parannettava, jotta Lissabonin strategian täytäntöönpanon puutteista voidaan päästä eroon. Useat jäsenvaltiot esittävät voimakkaampaa talouspolitiikan yhteensovittamista ja sitovampia yhteensovittamismekanismeja. Jäsenvaltioiden enemmistö tukee ajatusta muutamista EU-tavoitteista, jotka muutetaan kansallisiksi tavoitteiksi. Tehokas seuranta, vertailuanalyysi, kumppanuuteen perustuva lähestymistapa (jossa alueet ovat tiiviimmin mukana),

sidosryhmien omistajuuden vahvistaminen ja tiedonkulun parantaminen on kaikki mainittu keskeisinä tekijöinä uuden strategian toteuttamisessa.

Yleisesti ottaen ajatus, että Eurooppa-neuvostolle annetaan päävastuu uuden strategian ohjaamisesta ja neuvoston muiden kokoonpanojen työn suuntaamisesta, saa voimakkaan kannatuksen. Jäsenvaltioista vain harvat esittävät komissiolle merkittävämpää roolia strategian toteuttamisen valvonnassa.

Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat, että kriisin jälkimainingeissa finanssipolitiikka ja rakenteelliset uudistukset ovat pitkälti toisistaan riippuvaisia ja että tarvitaan johdonmukaisia toimintaohjeita. Jotkut jäsenvaltiot haluavat kuitenkin **säilyttää perussopimuksen erilaisten talouspolitiikan yhteensovittamisvälineiden roolin**, jotta voidaan välttää sellainen vaikutelma, että vakaus- ja kasvusopimusta ollaan heikentämässä. Lopuksi todettakoon, että useat jäsenvaltiot haluaisivat luoda vahvemman yhteyden EU:n budjetin ja uuden strategian painopisteiden välille.

2. Alue- ja paikallisviranomaiset:

Vastauksia saatiin noin 120 alue- ja paikallisviranomaiselta noin kahdesta kolmasosasta jäsenvaltioita.

Ehdotetuista tavoitteista ja strategian hallintotavasta vallitsee laaja yksimielisyys. Monien, ellei kaikkien, vastauksien yhteinen viesti on, että alue- ja paikallisviranomaisten roolia strategiassa on kasvatettava, jotta eri hallintotasojen täysimääräinen ja yhdenvertainen kumppanuus olisi mahdollinen (monitasoinen hallinto). Strategian niveltäminen koheesiopolitiikkaan ja sen välineisiin liittyy tähän läheisesti. Lisäksi monet alue- ja paikallisviranomaiset kertovat omaavansa strategian avainaloilla merkittävää osaamista ja resursseja ja voivansa vaikuttaa merkittävästi uudistusten toteuttamiseen kentällä. Tästä roolista annetaan esimerkkejä laidasta laitaan koulutukseen, innovaatiopolitiikkaan, infrastruktuuriin, työmarkkinoihin ja sosiaaliseen osallistamiseen, liiketoimintaympäristöön, korkealaatuisiin julkisiin palveluihin sekä tieto- ja viestintätekniikkapolitiikkaan liittyen.

3. EU:n toimielimet ja muut laitokset:

Alueiden komitea ja talous- ja sosiaalikomitea ovat antaneet lausuntonsa EU 2020 -strategiasta.

Eurojärjestelmä kannatti vastauksessaan kaikilta osin sosiaalisten ja ympäristötavoitteiden sisällyttämistä EU 2020 -strategiaan kuitenkin niin, että strategian yleinen painopiste on kasvussa ja työllisyydessä. Erityistä huomiota tulisi kiinnittää työmarkkinoiden toimivuuteen, sisämarkkinapolitiikkaan, kilpailuun ja innovointiin, rahoitusjärjestelmien vakauteen ja vakaus- ja kasvusopimuksen tiukkaankin täytäntöönpanoon. Sosiaalisten ja ympäristötavoitteiden pitäisi mahdollisuuksien mukaan tukeutua markkinaehtoisin välineisiin. Eurojärjestelmä hyväksyy pitkälti komission esittämät hallintorakenteet.

Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop) katsoo, että EU 2020 -strategiaan olisi sisällytettävä täsmällistä innovaatio- ja luovuspolitiikkaa ja erityisesti koulutuspolitiikkaa, ammatillinen koulutus mukaan lukien. Yritysten ja tutkimuslaitosten kumppanuuksissa pitäisi olla mukana koulutusviranomaisia, jotta osaaminen saataisiin vastaamaan työelämän tarpeita.

Euroopan tutkimusneuvosto korostaa, että innovoinnin, talouden viherryttämisen, kilpailukyvyyn ja vaurauden perustaksi on tärkeää luoda osaamisjohtajuutta. Se peräänkuuluttaa maailmanluokan osaamisinfrastruktuureja ja sitä, että EU-maiden huippututkijoita saataisiin houkutelua palaamaan EU:hun ja pysymään täällä ja että tänne saataisiin houkutelua myös EU:n ulkopuolisten maiden huippututkijoita.

Euroopan standardointijärjestöt (CEN, Cenelec ja ETSI) korostavat, että standardoinnilla voidaan tukea EU 2020 -strategian tavoitteita ja erityisesti sisämarkkinoiden edelleenkehittämistä.

4. Eurooppalaiset puolueet:

Komissiolle ovat tähän mennessä vastanneet **S&D, ALDE ja ECR**.

S&D kehottaa hyödyntämään kriisistä saadut opetukset ja keskittymään tulevaisuudessa oikeudenmukaiseen kasvuun ja kestävämpään talouteen. Se ehdottaa viittä painopistettä, jotka ovat uusi kestävyysperustuva politiikka (*a new deal for sustainability*); korkealaatuinen täystyöllisyys, johon liittyy ihmisarvoinen työ ja sosiaalinen osallisuus; köyhyyden, eriarvoisuuden ja turvattomuuden torjunta; korkean tuottavuuden osaamistalous; sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus. Kustakin näistä esitetään joukko poliittisia ehdotuksia. Yksi niistä on Lissabonin strategian, kestävä kehityksen strategian ja vakaus- ja kasvusopimuksen yhdistäminen yhdeksi strategiaksi. Strategian hallintotavan osalta S&D ei kannata näkemystä, että Eurooppa-neuvostolle annettaisiin keskeinen rooli. Sen sijaan se katsoo, että neuvoston eri kokoonpanojen, EP:n ja kansallisten parlamenttien osallistumista olisi lisättävä. S&D yhtyy näkemykseen, että on tarpeen lisätä työmarkkinaosapuolten ja alueiden osallistumista. Lisäksi S&D kehottaa luomaan monivuotisen rahoituskehityksen ja Eurooppa 2020 -strategian välille vahvemman yhteyden. Se myös esittää Euroopan investointipankin, Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien sekä euro-obligaatioiden ja ympäristöverojen hyödyntämistä uuden strategian rahoittamisessa.

ALDE yhtyy tärkeimpiin tavoitteisiin (älykäs ja vihreä talous), mutta katsoo, että sisämarkkinoita, ihmisten vapaata liikkuvuutta ja rahoitusvalvontaa olisi painotettava enemmän. Se arvostelee Lissabonin strategiaa ”heikoksi avoimen koordinaation menetelmäksi”. Hallintotavan osalta ALDE haluaisi, että komissiolle annetaan keskeinen rooli, jossa olisi käytettävä ”keppiä ja porkkanaa” (esim. palkitsemalla hyvin suoriutuneet runsaammin rakennerahastovaroin ja määräämällä taloudellisia seuraamuksia niille, jotka eivät anna selvityksiä EU-varojen asianmukaisesta käytöstä EU 2020 -tavoitteisiin). Komission olisi päätettävä indikaattoreista ja lähentymiskriteereistä, jotta voidaan välttää ”sosiaalinen polkumyynti” tai muiden jäsenvaltioiden kilpailukyvyyn heikentäminen. Komission pitäisi seurata vakaus- ja kasvusopimusta vieläkin paremmin. EU:n budjetin olisi paremmin heijastettava EU 2020 -tavoitteita. Lopuksi ALDE kehottaa ottamaan työmarkkinaosapuolet, alueet ja EP:n sekä kansalliset ja alueelliset parlamentit laajemmin mukaan ja käyttämään viestintää painostusvälineenä.

ECR kehottaa keskittymään uudessa strategiassa Euroopan suhteellisiin taloudellisiin etuihin ja voimassa oleviin sitoumuksiin ennemminkin kuin laajentamaan sitä ”uusille” alueille. Ehdotusta uudeksi strategiaksi pitäisi tarkastella Lissabonin strategiasta saatujen opetusten valossa. ECR ehdottaa keskittymistä ehdotuksiin, joilla i) saatetaan tavaroiden ja palvelujen (ml. immateriaalioikeudet) sisämarkkinat, mutta myös T&K:n ja energian sisämarkkinat, päätökseen, ii) vähennetään edelleen yritysten hallinnollista raskautta ja keskitytään pk-yrityksiin, ja iii) edistetään innovatiivisia hankintoja ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia. Sosiaalipolitiikkaa suunniteltaessa pitäisi noudattaa toissijaisuusperiaatetta. Palkkajoustoa pidetään keskeisenä, ja nuoria pitäisi valmentaa paremmin työmarkkinoille. Yliopistoja ja opetuksen laatua on parannettava, sillä osaaminen on keskeistä. Ilmastoa ja energiaa koskevat lainsäädäntöpaketit olisi pantava kiireesti täytäntöön.

5. Sidosryhmät:

Rekisteröidyltä EU:n tason järjestöiltä/sidosryhmiltä saamiensa vastausten lisäksi komissio on saanut monia vastauksia kansallisilta (jäsen)järjestöiltä, jotka tukevat sitä, että

tulevaisuuden prioriteeteista käydään intensiivistä keskustelua EU:n tason lisäksi myös kansallisella tasolla.

5.1. Eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet:

Kaikki työmarkkinaosapuolet ovat sitä mieltä, että koulutusta on parannettava ja osaamista kehitettävä. Sekä UEAPME että **BusinessEurope** kehottavat poistamaan jäljellä olevat sisämarkkinoiden esteet, vähentämään edelleen hallinnollista raskautta ja ”ajattelemaan ensin pienesti” suunniteltaessa sääntelyä, rahoituksensaantia ja joustoturvaa. BusinessEurope puhuu pitkällemenevien rakenteellisten uudistusten puolesta kasvun, työllisyyden ja elinkelpoisen julkisen talouden turvaamiseksi.

EAY pitää Lissabonin strategiaa ”*liian liberaalina lähestymistapana*” ja toivoo, että tähän saadaan muutos vahvistamalla EU:n ”sosiaalista profiilia” laatimalla sosiaalinen ohjelma (joka rakentuisi sosiaaliasioita koskevan EU:n säännösten ja kysyntäpuolen työmarkkinapolitiikan ympärille niitä syventäen). Lyhytjänteisyyteen omistajaohjauksessa on puututtava pikaisesti. EAY kannattaa keskittymistä vihreään ja älykkääseen kasvuun.

UEAPME nostaa esiin pk-yritysten kohtaamat haasteet ja peräänkuuluttaa markkinoillepääsyn helpottamista (sisämarkkinat ja kolmansien maiden markkinat), reilua kilpailua ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Se korostaa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan *Small Business Act* -aloitteeseen viitaten poliittisten sitoumusten täytäntöönpanon merkitystä.

5.2 Kuluttajajärjestöt:

BEUC kannattaa ehdotettuja Eurooppa 2020 -tavoitteita, mutta se haluaisi sosiaalista osallisuutta ja kuluttajan oikeuksia painotettavan enemmän. Lisäksi se katsoo, että kansalaisten voimaannuttamiseksi olisi tehtävä enemmän. Sisämarkkinoita olisi syvennettävä ja kuluttajansuojan olisi oltava kaikkialle ulottuva prioriteetti uudessa strategiassa.

Kuulemiseen osallistui myös useita **kansallisia kuluttajajärjestöjä**. Ne yhtyvät BEUC:n yleisiin näkemyksiin kuluttajapolitiikan tärkeydestä uudessa strategiassa. Nekin korostavat, että on tärkeää taata asianmukainen oikeusturva verkkokaupassa.

5.3 Elinkeinoelämän sidosryhmät:

Elinkeinoelämän sidosryhmät yhtyvät pitkälti komission määrittämiin pääprioriteetteihin, mutta painottavat suhteessa enemmän ”kasvun ja osaamisen luomista” ja ”kilpailukykyisen, verkottuneen ja vihreämmän talouden luomista”. Enemmistö korostaa sisämarkkinoiden, pk-yrityksiä tukevan *Small Business Act* -aloitteen ja sääntelyn parantamisen merkitystä uuden strategian toteutuksen onnistumisessa. Ulkoista ulottuvuutta pidetään keskeisenä varmistettaessa, että ulkomaiset markkinat ovat avoimia kaupankäynnille ja investoinneille, ja luotaessa tasapuoliset toimintaedellytykset ympäristönormien osalta. Hallintotapakysymykset nähdään keskeisinä strategian onnistumisessa ja täytäntöönpanon puutteiden korjaamisessa. Sidosryhmien osallistumista on lisättävä, ja tiedonkulku on saatava toimimaan paremmin.

5.4 Sosiaalialan sidosryhmät:

Sosiaalialan sidosryhmät kannattavat laajasti komission ehdottamia prioriteetteja, mutta katsovat, etteivät ne ulotu tarpeeksi laajalle. Niiden mielestä olisi kiinnitettävä enemmän huomiota toimenpiteisiin ja välineisiin, joilla saavutetaan tavoitteena oleva ”osallistava yhteiskunta”, jolla ei tarkoiteta pelkästään koulutusta ja osaamista. Osallistavan yhteiskunnan olisi saatava enemmän huomiota myös kasvussa osaamisprioriteetin kautta. Yleinen vaikutelma on, että esitetyistä aikomuksista huolimatta sosiaalinen ulottuvuus on heikko, jos sitä ylipäänsä on.

Hallintotavan osalta ehdotetaan neljään painoarvoltaan yhtäläiseen pilariin perustuvaa strategiaa (sosiaalinen, työllisyys-, taloudellinen ja ympäristöulottuvuus). Poliitiikan integrointia ja seurantaan olisi vahvistettava. Tavoitteiden asettelu edistää toteutusta. On kehitettävä muita kuin BKT:hen perustuvia indikaattoreita, ja niitä on käytettävä arvioitaessa edistymistä. Kaikkien sidosryhmien osallistuminen kaikissa vaiheissa ja kaikilla hallinnon tasoilla on keskeistä. Täytäntöönpanon pitäisi tukeutua olemassa oleviin mekanismeihin, kuten vahvistettuun avoimen koordinaation menetelmään sosiaalikeskeisyyksissä.

5.5 Ympäristöalan sidosryhmät:

Ympäristöalan sidosryhmät kannattavat komission määrittämiä prioriteetteja, vaikkakin kehottavat sisällyttämään ympäristökysymykset paremmin muihin politiikanaloihin. Lisäprioriteetteina mainitaan ympäristön ja ekosysteemien suojelun taloudellinen merkitys, ekotehokkuus, kestävä kehitys, sosiaalinen yhteenkuuluvuus, terveys ja hyvinvointi. Uudessa strategiassa ei pidä unohtaa luonnon monimuotoisuuden häviämistä ja ympäristön pilaantumista. Suuri joukko sidosryhmiä esittää kokonaisvaltaisen lähestymistavan omaksumista. Enemmistö haluaa luoda vahvat yhteydet kestävän kehityksen strategiaan, vakaus- ja kasvuposuun sekä koheesiopolitiikkaan.

Strategian hallintotavan osalta ympäristöalan sidosryhmät kannattavat tavoitteiden asettamista (EU:n tasolla ja kansallisella tasolla), sidosryhmien osallistumisen lisäämistä, hyvien käytänteiden vaihtoa, vertailuanalyysia, avoimen koordinaation menetelmän vahvistamista ja ehdotuksia yhdenmukaistavien suuntaviivojen yksinkertaistamiseksi.

5.6 Opetusala ja tutkimuslaitokset:

Koulutusalan sidosryhmät korostavat koulutuksen merkitystä sosiaalisen osallisuuden ja aktiivisen kansalaisuuden saavuttamisessa. Lisäksi niiden mielestä uuden strategian painopiste ei saisi olla pelkästään korkea-asteen koulutuksessa vaan myös perusasteen ja toisen asteen koulutuksessa. Jotkut sidosryhmät mainitsevat myös perusastetta edeltävän opetuksen. Opetusalan sidosryhmät katsovat, että sosiaalinen osallisuus edellyttää hyvin monenlaisia taitoja. Monet sidosryhmät esittävät yksityissektorin ja korkeakoulujen yhteistyön laajentamista.

Komission uutta strategiaa varten määrittelemät kolme prioriteettia saavat yleisesti ottaen tutkimuslaitosten kannatuksen. Yleinen näkemys on, että avoimuuteen ja huippuosaamiseen perustuva kukoistava eurooppalainen tutkimusalue on avain näiden prioriteettien saavuttamiseen. Olemassa olevien tutkimus-, koulutus- ja innovointiohjelmien välisiä synergiaetuja kehoitetaan hyödyntämään. Monet sidosryhmät huomauttavat, että uudella strategialla ei pitäisi pyrkiä levittämään huippuosaamista tasaisesti kaikkiin laitoksiin. Enemmistö sidosryhmistä korostaa, että tutkimuksen merkittävä asema uudessa strategiassa tulisi saada näkymään myös tulevassa EU:n budjetissa. Lisäksi jotkut sidosryhmät pitävät ehdotusta tieteellisen pääneuvonantajan nimittämistä kannatettavana.

5.7. Yksittäiset tutkijat ja aivoriihet:

Useimmissa tutkijoilta saaduissa vastauksissa ollaan samaa mieltä komission määrittämistä haasteista ja ensisijaiset teemat saavat laajan kannatuksen. Monien mielestä Euroopan nykyinen kasvumalli on kestävä, kasvun tuomat hyödyt olisi jaettava oikeudenmukaisemmin ja rahoitusjärjestelmän olisi palveltava reaali taloutta. Talouspolitiikan yhteensovittamisen vahvistaminen ja vertailuanalyysin lisääminen saa kannatusta.

6. Kansalaiset:

EU:n kansalaisilta lähes kaikista jäsenvaltioista saatiin liki 500 vastausta. Erityisen runsaasti vastauksia saatiin Espanjasta, mutta myös Puolasta, Saksasta, Ranskasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Useimmissa kansalaisten kommentteissa keskityttiin koulutukseen, tutkimukseen ja tietoyhteiskuntaan, joita pidetään EU:n tulevaisuuden kannalta keskeisinä. Monet kansalaiset ilmaisevat tukensa strategian sosiaaliselle ulottuvuudelle ja puhuvat sosiaalisemman Euroopan puolesta. Ympäristönsuojelun lisäämistä ilmastonmuutoksen torjuntaa, sukupuolten tasa-arvoa ja kansainvälistä kehitystä kannatetaan laajasti. Globalisaatio nähtiin sekä uhkana että mahdollisuutena.

7. Kansainvälinen perspektiivi:

7.1 EU:n ulkopuoliset maat

Japanin ja Norjan hallitukset ovat ilmaisseet tukensa EU 2020 -strategialle. Japani korosti kansainvälisen kaupan merkitystä talouskasvulle ja ilmaisi haluavansa yhteistyön jatkumista. Norja katsoo, että vapaakaupan sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella pitäisi kuulua strategian prioriteetteihin.

7.2. Kansainväliset järjestöt

IMF:n mielestä uudella strategialla olisi pyrittävä luomaan parhaat mahdolliset olosuhteet, joissa markkinat voisivat tukea työllisyyttä ja tuottavuutta, ja keskityttävä työmarkkinoiden uudistamiseen ja tuottavuuden lisäämiseen. **YK** korosti strategian globaalia ulottuvuutta. **Euroopan vapaakauppaliitto (EFTA)** korosti tutkimuksen ja koulutuksen merkitystä, tehokkaita sisämarkkinoita, hallinnollisen rasituksen vähentämistä sekä standardointia ja sertifiointia.

7.3 Kansainväliset sidosryhmät

Yhdysvaltain kauppakamari (AmCham) kehottaa toteuttamaan tiukkoja toimia kasvun ja työllisyyden tukemiseksi ja kannattaa ehdotettuja tavoitteita. AmCham esittää vielä kahta lisäteemaa, jotka ovat sisämarkkinoiden syventäminen ja ”avoin EU”. **Japan Business Council** suosittelee, että EU säilyttäisi painopisteen kilpailukyvyssä, ja korostaa täysin toimivien sisämarkkinoiden merkitystä ja yhteistyötä sääntely-ympäristön yhdenmukaistamiseksi globaalilla tasolla.